

محمد

مدنی سوره دی ۳۸ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ﴿١﴾

(الله تعالی) د هغو کسانو ټول (نیک) اعمال تباہ او باطل اعلانوی چې کافران دی او خلک د الله تعالی له لاری (اسلام نه) راگرخوی.

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ

مِنْ رَبِّهِمْ كَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ﴿٢﴾

او د هغو کسانو ژوند به اصلاح (او سوکاله او هوسا) کړی او گناهونه به یې ترې ورژوی، چې ایمان یې راوړی، نیک عمله دی او هغه (قرآن یې د حق کلام پچیت) منلی چې په محمد (صلی الله علیه وسلم) باندې یې د رب له لوری نازل شویدی.

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ

كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ﴿٣﴾

دا ځکه چې کافران د باطل پیروان دی او مؤمنان د هغه حق پیروی کوی چې د رب له لوری یې ورته راغلی دی. په دې توگه الله تعالی خلکو ته د دواړو ډلو (مؤمنانو او کافرانو) اوصاف او مشخصات بیانوی.

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَّخْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فَإِمَّا
 مَنَابِعُهُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرْنَا مِنْهُمْ
 وَلَٰكِن لِّبَلِّغُوا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ
 أَعْمَلَهُمْ ۗ

نو (ای مؤمنانو!) کله چې د جگړې په ډگر کې، له کافرانو سره لاس او گریوان شئ (په پوره میرانه او شهامت ورسره وجنگیږئ) ورمیرونه یې ووهی او له پښو یې وغورځوی، څه شمیر (چې کولی شئ) ژوندی ونیسی او تینګ یې وتړی. (له برمه کیدو وروسته مو خوبه خپله) چې د احسان او بښنګنې له مخې یې خوشې کوی (چې کیدی شئ ستاسو د رحم او نیکو اخلاقو له امله زیات شمیر مخالفین د اسلام په مقدس دین مشرف شئ. او که ترې د خوشې کیدو په مقابل کې) فدیې او معاوضه اخلئ (او یا یې هم د مسلمانو جنگی قیدیانو سره تبادله کړئ، او جگړه تر هغه روانه وساتئ) چې جگړه ماران خپلې وسلې په ځمکه کیږدی. همدا دی (الهی فرمان) او که الله تعالی اراده وکړی (بې له جنګ جگړې به د بیلابیلو عذابونو په وسیله) له کافرانو څخه انتقام واخلئ (خو تاسو ته یې د جهاد او قتال حکم ځکه درکړ چې غواری) ځینې مو د ځینو په مقابل کې وازمایې (او عامه منظر ته ثابتې کړې چې څوک د الله تعالی په لار کې د ځان، مال او اولاد قربانۍ ته تیار دی). او هغه کسان چې د الله تعالی په لار کې د شهادت مقام ته رسی (نیک) عملونه یې هیڅکله هم نه ضایع کیږی.

سَيِّدِيهِمْ وَيُصَلِّحُ بَالَهُمْ ۗ

(الله تعالی) به یې ډیر زر (د نیکمرغۍ او کرامت لوړو مدارجو ته) لارښوونه وکړی او حال به یې کاملاً اصلاح (او په ځانګړو امتیازاتو به ونازول شئ).

وَيَدْخُلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ ۗ

او په هغه جنت کې به هستوګن وی (چې په دنیا کې یې ورته) ورپیژندلی و.

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۗ

ای د ایمان خاوندانو که تاسو د الله تعالی (د دین او رسول) مرسته وکړئ، نو هغه به هم ستاسو ملاتړ وکړی او قلمونه (او مورال به مو د جهاد په ډگر کې) تینګ او مستحکم کړی (او بری به مو په برخه شئ).

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَّاهُمْ وَأَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ ۗ

او هلاکت او تباهی دې وی په کافرانو او تباه دې وی د دوی اعمال.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٩﴾

ځکه همدوی دی چې د الله تعالی د حق کلام (مبارک قرآن) په نزول یې زړونه له غمه چاودل، او له همدې امله یې الله تعالی ورته ټول اعمال خاوري ايرې کړل.

﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ﴿١٠﴾

(ای پیغمبره! آیا ستا معاصر کافران او مشرکان) په ځمکه کې نه مگرځی ترڅو په دقت سره د پخوانیو (مجرمینو او باغیانو) انجام او عاقبت وویښی چې څنگه الله تعالی په شدت سره وټکول، او د همدغو عذابونو فرمان (د هر عصر د کافرانو او مجرمینو لپاره) هم نافذالعمل دی.

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

(د مؤمنانو د بریا او د کافرانو د ماتې او تباهی) لوی لامل دا دی چې الله تعالی د مؤمنانو حامی او مرستندوی دی او کافران له (دغسې پیاوړی) سر پرست او ملاتړی نه بی برخي دی.

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾

الله تعالی به نیک عمله مؤمنان په هغو جنتونو کې هستوگن کړی چې (د ونو) لاندې به یې د (الهی نعمتونو) ویالې روانې وی. په داسې حال کې چې کافران د دنیا د فانی ژوند په مزو چرچو کې ډوب دی او لکه د څارویو په شان په خوراک (څښاک خوشاله او له خپل راتلونکي سرنوشت نه غافل دی) چې ابدی هستوگنځی یې دوزخ دی.

وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا

نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾

ډير داسې ښارونه مو ډرې وړې كړې چې (اوسيدونكې يې) له هغه ښار (مكې) نه ډير پياوړې وو، چې ته ترې ايستل شوي يې، (د عذاب د نزول په وخت كې يې بيا د نجات لپاره) هېڅ ملاتړې او مرستندوي هم نه و.

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيْنَةٍ مِّن رَّبِّهِ كَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۗ

آيا هغه څوك چې د خپل رب له لورې (د اسلام) په مستقيمه لار روان دى، له هغه (مفسد او تخريبيكار) سره يو شان دى چې ناوړه كړنې يې ورته ښې او معقولې ښكاري او د خپلو نفسى خواهشاتو په لومو كې نښتې دى؟

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِّلشَّرِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۗ

د هغه جنت صفت چې له پرهيزگارانو سره يې وعده شوې (داسې دى چې) د پاكو رڼو، نه بدلېدونكو اوبو او داسې شيدو ويالې پكې روانې دى چې خوند يې نه اوړي، او هم پكې د څښونكو لپاره د خوندورو شرابو ويالې او د صافو شاتو رودونه روان دى، او ډول ډول ميوې ورته تيارې پرته دى. او (په دغو ټولو نعمتونو برسېره يې) د رب له لورې (تر ټولو لوى امتياز) مغفرت هم په برخه دى. نو آيا (په دغه جنت او امتيازاتو سرلورې مؤمنان) له هغه چا سره برابر دى چې تل تر تله به په اور كې پراته وي، څښاك به يې داسې جوشيدلې اوبه وي چې كولمې به يې ټوټه ټوټه كوي.

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا

أَهْوَاءَهُمْ ۗ

ځينې (كافران او مشركان) ستا خبرو ته غوږ نيسي، خو كله چې ستا له مجلسه ووځي د پوهې او معرفت لرونكو ته (په ټوكو او مسخرو) وايي: پيغمبر څه وويل؟ (مونږ خو يې بيخي په خبره و نه پوهيدو). دا هغه كسان دى چې الله تعالى يې په زړونو د بدمرغۍ ټاپه وهلي او بس د خپلو نفسى خواهشاتو ډول ته ناڅي.

وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾

او هغوی چی د هدایت نعمت یی په برخه شوی، الله تعالی ورته د هدایت لاره نوره هم روښانه کوی او په لا زیاته تقوی او پرهیزگاری یی سرلوری کوی.

فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ

إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾

نو آیا (کافرین او منافقین) د قیامت ناڅاپه راتګ ته سترګې په لار دی (چی نښې نښانې یی لا اوس هم څرګندی شوی دی) خو که نابیره ورباندې قیامت راشی، بیا ورته پند اخستل او توبه ویستل څه ګټه لری؟

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ ۖ وَالْمُؤْمِنِينَ

وَالْمُؤْمِنَاتِ ۗ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلِّبِكُمْ وَمَثْوَكُمْ ﴿١٩﴾

نو! ای پیغمبره! پوه شه چی د الله تعالی نه غیر بل برحق خدای نشته (او لکه څنګه چی اوس ستا معمول دی، د تل لپاره باید په حق باندې ټینګ او ثابت قدم واوسی او د عبودیت د اظهار او امت ته د تعلیم ورکولو لپاره) د خپلو تقصیراتو او د مؤمنینو نارینه و او مؤمنو ښځو د ګناهونو د مغفرت لپاره دعا کوه. الله تعالی ته ستاسو ټولې (دنپوی) هلې ځلې او (د آخرت) وروستی هستوګنځی ډیر ښه معلوم دی.

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ

وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ

نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَىٰ لَهُمْ ﴿٢٠﴾

او مؤمنان (چی د کافرانو او مشرکانو له ظلمونو او شکنجو نه ورباندې ځمکه سور تنور شوی ده ارزو لری چی د جهاد او قتال د پیل الهی حکم ترلاسه کړی) وایی: ولی یو داسې مکمل سورت نه نازلیدی (چی مونږ ته د کفارو په ضد د وسله والې مبارزې اجازه وشی، خو کله چی د صریحو او مستحکمو احکامو لرونکی) سورت نازل شی او د قتال حکم پکې شوی وی، په نفاق اخته ناروغان به وویښی چی تا ته به ګوری خو ته به وا، د مرګ بیهوشی ورباندې راغلی ده، نو هلاک دی وی دوی (او همدا یی ده د نفاق او عناد سزا).

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمْتَ الْأَمْرَ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا

لَهُمْ ٢١

د دوی لپاره غوره او بهتره دا ده چې د عمل په ډگر کې (د الله تعالی او پیغمبر) اطاعت وکړی، رښتیا او معقولي خبرې وکړی (او د جهاد او قتال الهی حکم ته) په خوښی او صداقت سره لښکې ووايي.

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقَطِّعُوا

أَرْحَامَكُمْ ٢٢

نو! (ای منافقانو!) که تاسو (د محمد رسول الله د اسلامي او اصلاحي انقلاب له ملاتړ نه) غاړه وغړوی (او د جاهلیت نظام ته ستانه شی او واک او قدرت هم درکړی شی، د پخوا په شان به) په ځمکه کې د ظلم او بربریت، فساد او ورور وژني اور بل کړی او له خپلو خپلوانو سره به د قرابت اړیکې وشلوی (په داسې حال کې چې الله تعالی د ارحامو د وصل ټینګه سپارښتنه کوی).

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ٢٣

دا هغه کسان دی چې الله تعالی له خپل رحمت نه رټلی، غوړونه یې ورله کانه کړی (چې حق نه اوری) او د بصیرت نور یې ترې اخستی او سلب کړی (چې حق نه وینی).

أَفَلَا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ٢٤

آیا (د حقایقو د پوهیدو لپاره) په قرآن کې غور او تفکر نه کوی، او که د زړونو (دروازو ته یې) جړندی اچول شوی دی؟

إِنَّ الَّذِينَ أَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بُيِّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ

الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ٢٥

هغه منافقان چې د هدایت (او ایمان راوړلو) نه وروسته بیرته خپلو باطلو عقایدو ته ستښیږي (او د اسلام، پیغمبر او قرآن دښمنی ته ملا تړی) شیطان ورته ټولې ناوړه کړنې په نظر کې ښې او معقولي ښکاره کړي او د اوږد ژوند (او عیش عشرت) وعدې ورکوی.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرَهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ

سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿٢٦﴾

دا ځکه چې منافقانو به (یهودیانو او نورو کافرانو) ته چې د الهی وحی له نزول نه کرکه کوی، وویل چې مونږ په ځینو چارو (د رسول الله او مؤمنانو په دښمنی) کې ستاسو اطاعت او ملګرتیا کوو، په داسې حال کې چې الله تعالی د دوی په پټو اسرارو ډیر ښه خبر دی.

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهُهُمْ

وَأَدْبَرَهُمْ ﴿٢٧﴾

نو هغه وخت به یې څه حال وی (چې د خپل نفاق او اسلام دښمنی د سزا خوند وڅکی) او پرېښتی تری سا اخلی او په مخ او څټ یې (د عذاب په متروکو) وهی.

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرَهُوا رِضْوَانَهُ،

فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿٢٨﴾

دا (عذاب ځکه ورکړی کیږی چې) دوی پخپلو (ناورو او خاینانه) اعمالو سره د الله تعالی قهر او عذاب راپارولی او د الله تعالی د رضا او خوښی له هر اقدام څخه یې نفرت درلود، نو الله تعالی یې هم ټول (نیک) اعمال تباہ او بایزه اعلان کړل.

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ

أَصْغَانَهُمْ ﴿٢٩﴾

آیا د نفاق په مرض اخته کسان فکر کوی چې الله تعالی به د دوی د کینې او عناد پټې غوټې را ونه سپړی؟ بلکه خامخا به د دوی باطنی خباثت د ازمیښتونو په ترڅ کې عامه منظر ته راڅرګند کړی.

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ

الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ﴿٣٠﴾

او که مونږ اراده وکړو (دغه منافقین به تاته یو په یو، او په نامه دروپیژنو، خو بهتره دا ده چې تاسو یې د خپل فراست او بصیرت په قوت) د خپرو له نښو نښانو او د خپرو له طرز نه وپیژنی، او الله تعالی ستاسو په ټولو چارو ډیر ښه خبر دی.

وَلَنْبَلُونَكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوا

أَخْبَارَكُمْ ﴿٣١﴾

او مونږ به هرو مرو تاسو د بیلایلو ازمايښتونو له بڼو څخه تیر کړو، تر څو واقعی مجاهدین او صبر کوونکي (عامه منظر ته) څرگند شي، او ستاسو د (ایمان، اطاعت او استقامت) حال هم وازمایو.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا

تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلَهُمْ ﴿٣٢﴾

هغه کسان چې کافران دي او (نور خلک) هم د الله تعالی له لارې راڅرخوي او د حقي لارې له پیژندنې وروسته یې له پیغمبر سره سختې دښمنۍ ته ملا تړلې (باید وپوهیږی چې) الله تعالی ته هیڅ زیان نشی اړولی، (بلکه د دوی ټولې دسیسې او پلمې به ناکامې او ټول نیک) اعمال به یې هم په څر سیلاب لاهو شي.

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطَلُوا

أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٣﴾

ای د ایمان خاوندانو! (پخپلو ټولو چارو کې) د الله تعالی او رسول د اوامرو او احکامو اطاعت وکړی (او په نافرمانۍ او گناهونو سره) خپلو نیکو اعمالو ته په لوی لاس اور مه اچوی.

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ

لَهُمْ ﴿٣٤﴾

بیشکه هغه کسان چې کفر یې غوره کړی او (خلک) د الله تعالی له لارې راڅرخوي او بیا د همدغه کفر په حال کې له دنیا نه رخصت شي، الله تعالی به یې هیڅکله و نه ببښي.

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكُمْ

أَعْمَلَكُمْ ﴿٣٥﴾

نو(ای مؤمنانو! په جهاد کې) د ضعف او کمزوری احساس مه کوی (او کافرانو او مشرکانو ته د ذلت نه ډک د سولې پیشنهادونه، مه وړاندې کوی) تاسو فاتح او برلاسی یاست، الله تعالی مو حامی او مرسته کوونکی دی او ستاسو نیک اعمال هیڅکله نه ضایع کوی.

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ إِنْ تَوَمَّنُوا وَتَنَقَّوْا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٣٦﴾

(د آخرت د ابدی او تلپاتې نیکمرغۍ او سوکالی په مقابل کې) د دنیا ژوند یوه لوبه او ساعت تیری ده، او که تاسو د ایمان او تقوی لاره غوره کړی، (الله تعالی به یې) درته پوره اجر او ثواب درکړی، او ستاسو څخه به د مال او شتمنی غوښتنه ونه کړی.

إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَضْعَانَكُمْ ﴿٣٧﴾

او که ستاسو نه مال او شتمنی (په اصرار او تینگار سره) وغوښتل شی (نو څه لږ شمیر مخلص مؤمنان به دغه امر ته په ورین تندې لیبک ووایی) خو د زیات شمیر نورو بخل به د دوی باطنی کراهت او کینه کاملاً راڅرگنده کړی.

هَأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِنُفْسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ
يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمْ
الْفُقَرَاءُ وَإِن تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا

أَمْثَلَكُمْ ﴿٣٨﴾

خبردار اوسی، همدا تاسو یاست چې د الله تعالی په لار کې انفاق (مالی قربانی) ته رابلل کړی، چې ځینی مو بخیلی کوی، او څوک چې بخل کوی نو خپل ځان ته یې زیان اړولی (او خپل اجر او ثواب او ابدی نیکمرغی یې له لاسه ورکړی ده). الله تعالی ستاسو (له انفاق او صدقاتو نه) کاملاً بی نیازه دی خو تاسو فقیران او محتاج یاست، او که د الهی احکامو اطاعت و نه کړی، ستاسو په ځای به بله ډله راوړاندې کړی (چې سرغړوونکي او بخل کوونکي به نه وی).

« تمت سورة محمد بفضل الله و رحمته والحمد لله رب العالمين »

=====